

Аллоҳ таолога шундай ражо қилгинки... | Тазкия дарслари (250-дарс)

Али ибн Абу Талиб розияллоҳу анҳу фарзандларидан бирига:

«Болагинам! Аллоҳ таолодан шундай хавф қилгинки, агар сен Унинг ҳузурига ер аҳлининг барча ҳасанотларини олиб борганингда ҳам, уларни сендан қабул қилмаслиги мумкин, деб билгин.

Аллоҳ таолога шундай ражо қилгинки, агар сен Унинг ҳузурига ер аҳлининг барча гуноҳларини олиб борганингда ҳам, уларни сендан мағфират қиласи, деб билгин», деганлар.

Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анҳу:

Агар бир нидо қилувчи осмондан нидо қилиб:

«Эй одамлар! Албатта, бир кишидан бошқа барчангиз жаннатга кирувчиларсиз!» деса, мен ўша одам эмасмиканман, деб хавф қиласман.

Агар бир нидо қилувчи нидо қилиб:

«Эй одамлар! Албатта, бир кишидан бошқа барчангиз дўзахга кирувчиларсиз!» деса, мен ўша одам бўлсан, деб ражо қиласман», деганлар.

Лекин ҳозирда Умар ибн Хаттоб розияллоху анхунинг даражасидаги одамлар қани? Ҳозирги замоннинг одамлари учун хавф муносибdir.

Шарти шуки, мазкур хавф ўз эгасини ноумидлик, мағфиратни орзу қиласлик рухиятига солиб, амални тарк қилиш даражасига олиб бормасин. Бундай ҳолат ўз эгасини шаръий амалларни қиласликка ва маъсиятларни тап тортмай қилишга олиб боради. Бу эса хавф эмас, балки умидсизликдир.

Хавф эса амалга чорловчи, шаҳватларни жиловловчи, қалбни дунёга берилишдан қайтарувчи ва алдамчи ғуурни тарк қилишга чақиравчи кучдир.

Ўлимга кўзи етгунча бўлган даврда хавфнинг ғолиб бўлиши муносибdir. Ўлимга кўзи етгандан кейин эса ражо ва яхши гумон муносибdir. Чунки хавф амалга боис бўладиган қамчи каби нарсадир. Ўлим келгандан кейин эса амалнинг вақти тугайди. Бу пайтдаги хавф қалбга зарар қилади.

Аммо ражо руҳи унинг қалбига қувват беради ва Роббига бўлган муҳаббатини кучлантиради. Аллоҳ таолога муҳаббат қилган ҳолда бу дунёни тарк этиш улкан саодатdir.

هَلْ لِإِذْبَعْ نُبْرَاجْ نَعْ
تُعْمَسْ لَاقْ يَرَاصْنَالْ
وَتْوَمْ لَبْقَهْ لَلْوَسَرْ
لَوْقَيْ مَأْيَأْثَلَثِبْ
نَسْحَيْ وَهَوْلَإِمْكُدْحَأْنَتْوْمَيْ
أَوْرَ لَجَوْرَعْ هَلْلَابْ نَظَلْ

مُسْلِم

Жобир ибн Абдуллоҳ Ансорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг вафотларидан уч кун олдин:

«Сиздан бирортангиз Роббига яхши гумонда бўлмасдан ўлмасин!» деганларини эшитдим».

Муслим ривоят қилган.

Имом Аҳмад ибн Ҳанбал ўлими олдидан ўғлига:

«Менга ражо ва яхши гумон ҳақидаги хабарларни зикр қил», деганлар.

Сулаймон Таймий ўлими олдидан ўғлига:

«Болагинам! Менга рухсатлар ҳақида гапир! Менга ражони зикр қил! Токи Роббимга яхши гумон қилган ҳолимда рўбарў бўлай», деган.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хulosаси асосида чоп этилган.